

DRŽAVNO ŠOLSKO TEKMOVANJE V ORIENTACIJSKEM TEKU

ČETRTEK, 10. 10. 2013,
NA OŠ VODICE V VODICAH

Pozdravljeni ljubitelji orientacijskega teka!

Tekmovanje v orientacijskem teku je le še spomin. Sodelovalo je 31 osnovnih in 18 srednjih šol, skupaj 355 tekmovalcev. Za nemoten potek tekmovanja je skrbelo več kot 40 prostovoljcev in otrok OŠ Vodice.

Na orientacijski tek se je podalo veliko učiteljev in profesorjev v vlogi organizatorjev in promotorjev teka na svoji šoli in tako pripeljalo učence in dijake, ki so se prvikrat v življenju spopadali s kompasom, karto in čipom. Stvar je na začetku morda videti kar preveč preprosta, potem pa gremo sami v gozd ...

Orientacijsko tekmovanje je nekoliko specifično. V svetu zelo dobro poznan šport in način preživljanja časa v naravi, ki zahteva določeno kondicijo in veliko umskega dela. Na koncu je potreben še kanček sreče. Tekmovanja na vseh koncih Evrope in sveta potekajo na enak način. Tekmovalne proge so podobno dolge kot so bile le-te, karte za tek enako opremljene z legendo in podrobnostmi.

Po obrazih sodeč je bilo čutiti prestani napor in obenem zadovoljstvo ob dejstvu, da so samostojno opravili pot. Seveda je razlika ali pot prehodimo ali jo zmoremo preteči in poiskati vse kontrolne točke. Taka orientacija zahteva veliko več trdega dela, vaj in izkušenj.

Da z učenci dosežemo prvo stopnjo; da si upa učenec samostojno v gozd, da »bere« karto in prepozna simbole s pomočjo legende in zna preračunati razdaljo v merilu, je že zelo velik dosežek, kateri pa nam vseeno ne vzame veliko časa.

Navsezadnje si želimo, da bi bili vsi naši učenci in dijaki sposobni iti samostojno v gozd s kompasom in karto in seveda ne obupati, če se izgubimo, iščemo ...

Pravzaprav je to znanje nuja; osnovno orientacijsko znanje bi moral imeti vsakdo. Tako lahko počnemo veliko več stvari v življenju kot bi jih sicer.

Orientacijska tekmovanja potekajo za popolne začetnike, osnovnošolce in starejše po vsej Sloveniji od marca do oktobra.

Na fotografski natečaj ni prispela nobena fotografija. Zagotovo pa ste posneli nekaj fotografij. Še vedno jih lahko pošljete in objavili jih bomo v foto galeriji.

Vabljeni na orientacijski tek, preizkus samega sebe in seveda v dobro družbo.

Aleš Ferenc

ŠOLSKA ORIENTACIJSKA TEKMOVANJA

KAJ NAS UČI ORIENTACIJSKI TEK

Morda se je potrebno malo dlje ukvarjati z orientacijskim tekom, da spoznaš, da to ni zgolj navaden šport. Morda je komu jasno že, ko poskusi prvič. Tega ne vem, vem pa, da je meni pisan na kožo.

Orientacijski tek zahteva od mene, da se znajdem na povsem neznanem terenu. Sama sem bila vedno malo sanjač, ne čisto dobro situirana v realnosti. Tekma od mene zahteva, da odmislim vse ostalo in se posvetim terenu, ki postane vsa moja realnost. Če mi misli zatavajo drugam, pogosto zatavam tudi jaz. To, da je teren narava, običajno gozd, ki ga imam rada, le ustvari dodano vrednost.

Pogosto se mi dogaja, da težko mislim na veliko stvari hkrati in pozabljam pomembne podatke. Zato sem obkrožena z beležkami, listki, blokci in koledarji. Pri orientacijskem teku pa nihče ne misli namesto mene. Iz množice podatkov moram izločiti peščico, ki mi bo pomagala priti do naslednje točke. Obdržati jih moram v mislih in jih primerjati s tem, kar vidim okoli sebe. Ne smem jih izbrati premalo, prav tako pa ne preveč, ker bi me to upočasnilo.

Orientacijski tek je hiter in dinamičen, jaz pa velikokrat nisem. Ne maram sprejemanja odločitev in drastičnih sprememb, pravzaprav se obojega malo bojim.

Tekma je zato vse, kar jaz nisem: hitre odločitve so bistvenega pomena, a biti morajo tudi karseda pravilne. Med tekom poskušam držati smer, a jo po vsaki točki hitro zamenjam. Naglo se moram prilagajati spremembam podlage, rastja in nagiba terena. Odločam se ves čas: kakšna bo strategija za iskanje nove točke, po kateri strani bom obšla vrtačo, se bom izognila skali ali jo preskočila.

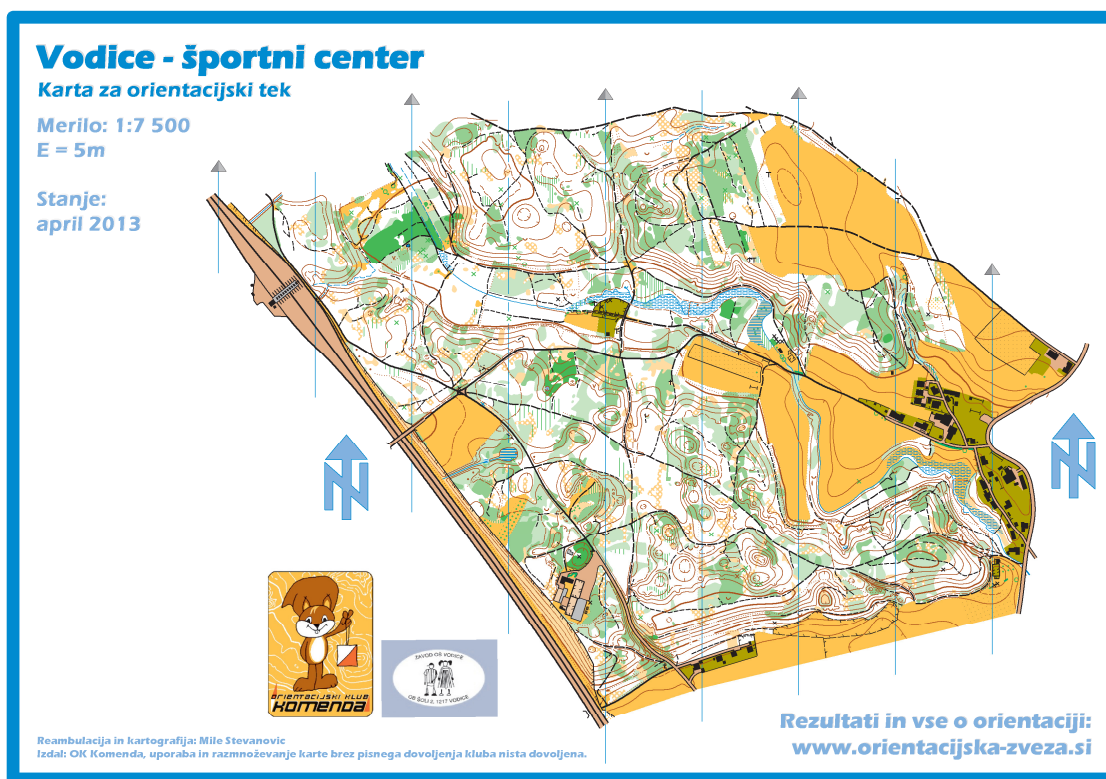
Po končani tekmi se usedem in na karto narišem pot, ki sem jo pretekla. Včasih se tako nespretno izgubim, da me je sram risati velik ovinek, ki sem ga naredila.

Velikokrat se je težko soočiti s posledicami napačnih odločitev. A to moram početi, če želim postati boljša. Ugotoviti moram, kje sem naredila napako in zakaj. Zapomniti si moram, na kaj moram biti pozorna naslednjič, da bom ravnala pravilneje. Vsakič znova lahko ugotovim, da se nisem odrezala popolno, a tudi, da obstaja še ogromno možnosti za napredek.

Ko se jaz učim orientacijskega teka, orientacijski tek uči mene, kako živeti. In to je edinstveno.

Tina Arh, dijakinje D

Eva Tušek, dijakinje E: Letos sem se prvič udeležila pravega orientacijskega tekmovanja. Na začetku me je bilo malo strah, potem pa sem ugotovila, da je strah nepomemben. Na tekmovanju sem spoznala kar nekaj prijateljev in mislim, da je to zelo dobra izkušnja, ki jo mora izkoristiti čisto vsak. Ni pomembno ali si dober ali slab, pomembno je da uživaš in se zabavaš!

Katja Zgonec, učenke C: Tekmovanje v Vodica je bilo zelo zabavno. Start je bil dobro opremljen. Hotela sem premagati Niko. V spominu mi bo tekmovanje še dolgo ostalo, ker sem dobila medaljo.

Rok Hernec, učenci C: Orientacijski tek imam rad zato, ker moraš dobro premišljevati. Želel sem biti med prvimi tremi, a sem bil na koncu šesti. Boljši bi bil, če bi bolj šprintal. V glavnem mislim, da mi gre dobro.

Filip Grad, učenci C: Orientacija je zabavna in zanimiva. Všeč mi je vznemirjenje na startu. Na koncu je tudi dobro, ko sprintaš na cilj. Orientacija mi je všeč.

Maj Jurij Miklavc, učenci C: Orientacija je zabavna in zdrava za gibanje in dobra za možgane. Start je vznemirljiv. Sprintaš celo pot in si utrujen na koncu.

Gašper Lešnjak, učenci C: Orientacija mi je všeč; zabavna in zdrava, moram razmišljati in še gibam se v naravi.

Rebeka Kamšek, učenke C: Orientacija mi je zelo všeč, zato sem se tudi prijavila. Ko končam tek, sem zelo utrujena, zato imam s seboj vedno vodo. Je zelo težka, a ker jo znam, je super.

Bilten pripravil:

Aleš Ferenc, koordinator orientacijskega teka